

OFFENTLIGE FINANSER 13. januar 2021

Drop Anker-kortet, Berlingske

DEBATINDLÆG

Skrevet af

Erik Bjørsted
Cheføkonom

Der er en afgrundsstor forskel mellem håndteringen af oliekrisen, af finanskrisen og af den krise, vi i dag befinder os i, skriver fire cheføkonomer i dette indlæg.

Kontakt

Kommunikationschef

Jesper Kirkbak

📞 50 73 71 34

✉️ jk@ae.dk

Af Frederik Imer Pedersen (cheføkonom i 3F), Thomas Søby (cheføkonom i Dansk Metal), Ole Just (cheføkonom i HK) og Erik Bjørsted (cheføkonom i Arbejderbevægelsens Erhvervsråd)

"Fire årtiers ansvarlig økonomisk politik er under pres". "Et orgie af gældsætning". "(...)det er ikke naivt at tro, at Mette Frederiksen vil vælge samme vej som Anker Jørgensen (...)". "Den vej førte (...) til afgrunden." Den får ikke for lidt fra erhvervsredaktør Thomas Bernt Henriksen i [Berlingskes leder søndag den 10. januar 2021](#).

Der er ikke noget "gældsorgie" i Danmark. Det er rigtigt at staten har lånt store milliardbeløb for at holde hånden under dansk erhvervsliv og danske arbejdspladser, men på trods af det forventer [Finansministeriet](#), at den offentlige sektors nettogæld vil være "ca. nul" ved udgangen af 2022. Vi gentager lige: "ca. nul". Bunden er ikke slået ud af statskassen, ØMU-gælden er lav internationalt set, og vi har fortsat langtidsholdbare offentlige finanser.

Til gengæld ville det have været virkelig uansvarligt, hvis regeringen havde undladt at holde hånden under dansk erhvervsliv og danske arbejdspladser. Så ville økonomien have fået en endnu hårdere medfart. Samtidig ville risikoen for alvorlige senfølger øges i form af flere langtidsledige og destruktion af ellers levedygtigt kapitalapparat i virksomhederne. Det ville med stor sandsynlighed medføre lavere strukturel beskæftigelse, lavere produktionspotentiale og dårligere offentlige finanser på sigt.

Den ansvarlighed savnede vi efter finanskrisen. Langtidsledigheden fik lov til at vokse med næsten 40.000 personer, og produktionspotentialet led voldsom skade.

Vi betalte en høj pris for finanskrisen, og den økonomiske uansvarlighed herskede i de borgerlige regeringer op gennem nullerne med blandt andet stigende offentlige udgifter, skattestop, ufinansierede milliardstore skattelettelser og et boligmarked, der løb løbsk.

I årene 2005-2010 blev sundhedstilstanden for de offentlige finanser (den strukturelle saldo) således svækket med hele [4 procent af BNP](#) svarende til 95 milliarder kroner. Denne økonomiske uansvarlighed førte til, at den borgerlige regering efterfølgende strammede finanspolitikken for at lukke det hul, den selv havde skabt. Samtidig blev der gennemført dagpengeforringelser, og efterlønnen blev de facto afskaffet – alt sammen i en tid, hvor der var behov for ekspansiv finanspolitik og social tryghed. Den økonomiske uansvarlighed forlængede krisen.

At Thomas Bernt Henriksen også kritiserer aftalen om retten til tidlig pension overrasker ikke. "Arnepensionen" er modsvar til de skævheder, der er fulgt med reformerne. Uden den vil der komme et endnu større pres for at få stoppet den generelt stigende pensionsalder, der er med til at sikre de offentlige financers holdbarhed.

Der er en afgrundsstor forskel mellem håndteringen af oliekrisen, af finanskrisen og af den krise, vi i dag befinder os i. Så Thomas Bernt Henriksen kan slå koldt vand i blodet. Vi er ikke på vej mod afgrunden. For os at se, har vi tværtimod sat en kurs, der sikrer en hurtig genopretning.

Bragt af Berlingske den 13. januar 2021